

עפ"א 37338/07/17 - אמנון אזולאי (עציר) - בעצמו נגד יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה תל-אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

22.11.2017

עפ"א 37338-07-17 אזולאי(עציר) נ' יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה תל-אביב

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב

אמנון אזולאי (עציר) - בעצמו

המערער

נגד

יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה תל-אביב על ידי עו"ד

המשיבה

נעמה בנצקי

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בת"א (כב' השופט ע. מסארווה) מיום 17.7.2017 לפיה נדחתה בקשת המערער לביטול צו ההריסה המנהלי והצו אושר לביצוע מייד.

הרקע

ביום 27.6.2017 ניתן צו הריסה מנהלי לגבי מבנה חד קומתי כולל גידור סוגר שטח, ברח' כרמי מס' 2, רח' למואל מס' 19 בת"א.

ביום 9.7.2017 הגיש המערער בקשה לביטול צו ההריסה המנהלי וטען כי השטח נשוא הדיון נמצא ברשותו כשתיים עשרה שנים, לאחר שנכדו של המחזיק והבעלים נתן לו רשות להשתמש במקום. המערער סגר את השטח לדבריו והחנה במקום את המשאית שלו (לשעבר) בהסכמת השכנים.

ביהמ"ש קמא קבע כי המערער "לא ביסס את זיקתו לנכס בראיות. טענה כי נכד של הבעלים אישר למבקש רשות (בעל פה) איננה מספיקה. בהעדר זיקה מוכחת לנכס, אינני יכול לדון בבקשתו לבטל את צו ההריסה המנהלי".

זאת ועוד, ביהמ"ש קמא אף קבע כי הצבת נכס מסוג משאית (לשעבר) בשטח, כשהיא מחוברת לחשמל וכאשר נעשה בה שימוש כמבנה, היא פעולת בניה הטעונה היתר בניה. גם הגדר מיטתה בחזית מחייבת היתר בניה.

להלן בתמצית נימוקי הערעור

1. מדובר במשאית ולא במבנה, המשאית איננה מחוברת לתשתיות וחיבור קבע לאדמה, ולכן אין צורך בהיתר בניה.
2. השטח נמצא בחזקת המערער מזה 12 שנים.
3. השכנים חתמו שהם מסכימים להחזקתו של המערער בשטח ובמבנה דנן.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק ביהמ"ש קמא, לרבות התמונות שהוגשו, אני קובעת כי דין הערעור להידחות.

לדברי המערער "השטח שייך לנכדו של מישהו שיש עליו בעיה של ירושה והוא אישר לי להישאר שם" (עמ' 1 שורות 10-13) אישור בעל פה לכאורה ממאן שהוא אשר לא הצטרף לבקשת המערער איננה מספיקה על מנת לבסס את זיקתו של המערער בנכס וכפי שקבע ביהמ"ש קמא בהעדר זיקה מוכחת לנכס, המערער איננו מוסמך להגיש בקשה לביטול צו ההריסה המנהלי וביהמ"ש קמא איננו מוסמך לדון בבקשתו.

זאת ועוד, כפי שקבע ביהמ"ש קמא, משאית העומדת דרך קבע בשטח ומשמשת כמבנה ומחוברת לחשמל של שכן וגם בניית גדר מיוטה בחזית הגודרת שטח, מחייבים היתר בניה כחוק.

אין חולק כי למערער אין היתר לכך.

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי שגה ביהמ"ש קמא בהחלטתו ועל כן אני דוחה את הערעור.

צו ההריסה המנהלי יכנס לתוקפו לאלתר.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.